

Myrre avnordige af Sjælland
for Niclaus Engelkont
Kandige Basker

lie

Kerret

Endo frimadige aand ogfødt Dig!

Og far saart din strival for faiele taler om din stral-
 lighed og vidne dig klarlig om Guds Kraft som bor
 i dig. Hi munn di at det var strallighed at di saa alde-
 les laand i dinne dig og gior videne! munn di det var
 skov og luv at du er dig i al dind fornuddel for endre
 færd ^{far} forsøg! munn di det er lid og blod, som launne
 dig he at faale saa stult paa frimadige for
 færd end i paa mange maadende halve! munn
 du det er gunstelig vord, at stunde vidne i for
 stæne fuldkomme! O salig vord, for færd i sin-
 meln far aabne kant dig det. Ja det er din stral-
 kraft at du gior dig blifsel nud og i de ting, som
 far di uler bünd bylamme. far saar fyngot
 af endo aande sig for, i faiele fyngot om abbe-
 daniel, ja far ditte saadn sammensalg. Endo om
 dig m stult paa rone fornygheds vord, og i for-
 larelig vidne kont tid mildud lude dig he vram
 illuminationis, far di launne he at funder parad-
 ses forimag og dind apostoliske glæde samfund.
 Her for end saadn fornyghed vil du gior alt ab-
 mitigt i dig, at Guds bilde laud luv die om fladigne!

Jeg vilde saa lykkelig, naar plaget med Ærnen fandt
en Lad og dømte til at bide, giør Budgivning og
saa uførtvødeligen som jeg kunde, og stode i
baade i mine smidninger og ombrødt forvordning
for, bryder som dinde meter indgavne pæneta,
nu forlyftagelig ved midt mindst tillyst og færdige
indlyst, som det minner om min nævnte og udb-
saat, og omredt finder jeg ingen, som derlig og alvor-
lig lyst til at omvende mig, stige for her for og
Om gaudelig Lyst som herfor omstændige mig
og min efter Bud og bryder dog indtænkt for mig.
ja det indfælder mig at heri stige, som i alle og for
ind i de færdige gæller. at min ufsaltes for herfor
binder og tænder naar min pæst paa smide. Jeg det
med forindring for saadan, da endes gælder, saadan udly-
lige bryder for, saadan dog forind min ufsaltes indlyst
Bryder omstændige og ind naar mig omstændige smidning
for mig mig forind jeg for for! sigt mig ind borte
ind i mine dage, og tænder jeg ind for ind, ind for
ind for ind, da vilde jeg omstændige omstændige omstændige.

Jeg sender sent saa min menigste synder, min minste
lynd Jysaa vel for sig og ind, og sende for lade sig for
Jeg er færdig, lide vel for min, ind for min ind og for
mig at sin mind om sand vilde goa i vilde mid mig.
Jeg finder at min forde efter sande for lade mig, og
at ht godt for Jysaa i ind mig gaad. Og nu
Jysaa min ind og ind for mig, og ind. Min just
i det samme sandt Jysaa ind for mig i mit for sig,
og min ind at sande mig ind for sig. Min ind for sig
ind mig, min ind mig. Olef Maes
og for sig ind om ind og ind, at de byr skal miste
Lisat, executione for sig og ind. Min ind om ind
for ind om ind for sand haant mig for sand, ind, ind, ind,
ind at ind ind og ind for sig. Min ind at ind
ind om ind, at ind, ind ind ind ind ind, ind ind
ind. Ind for ind ind om ind ind ind, for
ind om ind. Ind og ind at ind ind. om ind for
ind, da ind ind ind ind ind for ind
ind i ind galilaea. Hi du agte Jysaa at ind for
ind for ind executione, og ind ind ind ind ind

minister, ingen gevær idet, magt sig for Jesus
 Kristus, gaa med med valdige og foragt sig
 selv. Saar du si alle af for det omvendte
 sig selv, men sigte og ofte at omvendt andr.
 Bide id dig selv, min usædige mind fald
 for dægt for funder, saar du nu dog nævnde
 fald dægt til at puden paa kalle for
 funder. komt naar Jesus, saar omvendt funder og sel
 det funder og amund funder. I dag afskerend
 du de to funder af dale for sig selv. I det funder
 gænder mindet. funder for du saar fløve. I den
 dags arbeid og gaads forstoring for mygt indvælt
 mig. alting for du tid og gæst til, idem til at bide,
 grad og omvendt mig. for dægt er mygt
 som og gudenilleg, min af mig, vofamp og
 dufar ofte peccerov. Nylig for funder epha
 necessitah. I det id saerammeth til to minni-

Dom. III. Advent. om natens, du Jysaa maams
leer og sprog, si Guds forbrødet. Land og by
er nu mædt af Guds gæst og af Abrahams søl.
Landets magt og rigdom er nu borte og den
færd og salighed! ^{Er} Guds Jys nu ikke mere
skier, saa Jys Land og byer ind at Jys

Om Guds gæst og den
Thomas var næste.

Ved. ut.
1714.

kom a